

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tost/3/2018
Identifikačné číslo spisu: 9514100183
Dátum vydania rozhodnutia: 19. februára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9514100183.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka, sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského, v trestnej veci odsúdeného Q. N., v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí dňa 19. februára 2018 v Bratislave o sťažnosti odsúdeného Q. N. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 13. decembra 2017, sp. zn. BB-3Nt/3/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného Q. N. sa z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, uznesením z 13. decembra 2017, sp. zn. BB-3Nt/3/2014, rozhodol, že podľa § 555 ods. 1 písm. c/ Tr. por., je odsúdený Q. N., nar. XX.XX.XXXX v B., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ružomberok, povinný nahradiť štátu na účet špecializovaného trestného súdu odmenu a náhradu hotových výdavkov vo výške 116,86-eur uhradené štátom ustanovenej obhajkyni JUDr. Magde Jaňovkovej, Advokátska kancelária, Skuteckého 30, Banská Bystrica. Uznesenie predsedu senátu napadol odsúdený sťažnosťou, ktorú odôvodnil tým, že je nemajetný, o čom doložil aj tlačivo. V uznesení na strane 2 sa uvádzajú nepotvrdené skutočnosti, a to napr. disponibilný zostatok na účte ku dňu 12.10.2017, ktorý vychádza z neznámych podkladov či dokladov. Odsúdený mal mať taktiež čistú mzdu vo výške 217,94-eur pri zaradení do práce za posledné 4 mesiace, čo je výmysel, pretože sa jedná o hrubú mzdu, z ktorej sa odrátava ešte výživné a pohľadávky. Okrem uvedených skutočností, jeho nemajetnosť potvrdzuje aj uznesenie Najvyššieho súdu, sp. zn. 2 Tost 22/2015, zo dňa 28.07.2015 a tiež uznesenie Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 9Er/287/2010, zo dňa 31.05.2016. Najvyšší súd ako súd nadriadený (§ 190 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) po preskúmaní veci zistil, že sťažnosť odsúdeného je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste (§ 187 ods. 1, § 186 ods. 1, § 558 ods. 3 Tr. por.). Na jej podklade v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že nie je dôvodná. Podľa § 555 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ak bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného, je povinný nahradiť štátu vyplatenú odmenu a náhradu ustanovenému obhajcovi a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov podľa § 47 ods. 6, ak nemá nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú náhradu. Podľa § 556 ods. 1 Tr. por. kto podal celkom bezvýsledne dovolanie alebo návrh na obnovu konania, je povinný nahradiť štátu trovy konania o tomto dovolaní

alebo návrhu na obnovu konania, a to paušálnou sumou, ktorú ustanoví ministerstvo spravodlivosti všeobecne záväzným právnym predpisom. Ďalej je povinný nahradiť štátu odmenu a náhradu obhajcovi, ak bol v súvislosti s týmto konaním ustanovený, ak obvinený nemá nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú odmenu. Podľa § 558 ods. 1 Tr. por. o povinnosti na náhradu trov poškodeného a ich sume ako aj o povinnosti na náhradu trov spojených s výkonom väzby a o povinnosti na náhradu odmeny a hotových výdavkov, ktoré boli uhradené štátom ustanovenému obhajcovi a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov podľa § 47 ods. 6, rozhodne po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený súdny úradník. Podľa § 558 ods. 2 Tr. por. pred rozhodnutím o povinnosti na náhradu trov trestného konania podľa § 555 ods. 1 písm. c/ treba zistiť, či nie sú splnené podmienky na bezplatnú obhajobu, bezplatné zastupovanie poškodeného, obhajobu za zníženú náhradu alebo zastupovanie za zníženú náhradu. Podľa § 558 ods. 3 Tr. por. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok. Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisu zistil, že Q. N. bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-2Tš/29/2006, zo dňa 28.04.2008 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tos 6/2008, zo dňa 30.03.2010 právoplatne uznaný za vinného. Dňa 03.12.2014 bol Špecializovanému trestnému súdu, pracovisko Banská Bystrica doručený návrh na povolenie obnovy konania podaný odsúdeným Q. N., o ktorom bolo rozhodnuté uznesením, sp. zn. BB-3Nt/3/2014, zo dňa 16.04.2015 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Tost 14/2015, zo dňa 29.05.2015 tak, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania bol zamietnutý, pretože súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-3Nt/3/2014, zo dňa 29. júna 2015 predseda senátu rozhodol, že podľa § 553 ods. 2, ods. 5 Tr. por., § 1 ods. 3, ods. 4, § 12 ods. 3 písm. b/, § 14 ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 01.07.2013 určuje ustanovenej obhajkyňi JUDr. Magde Jaňovkovej, so sídlom advokátskej kancelárie v Banskej Bystrici odmenu a náhradu advokáta vrátane DPH v celkovej výške 116,86-eur. Právo odsúdeného na bezplatnú obhajobu vzniká za splnenia dvoch zákonom požadovaných podmienok, a to že odsúdený je nemajetný a najneskôr v čase rozhodovania o náhrade trov trestného konania svoju nemajetnosť súdu preukáže (§ 34 ods. 3 Trestného poriadku). Hoci Trestný poriadok bližšie nešpecifikuje, kedy možno odsúdeného považovať za nemajetného, analogicky možno vychádzať z tzv. stavu materiálnej núdze, ktorý nastáva vtedy, keď fyzická osoba je poberateľom dávky a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi alebo stav, keď príjem fyzickej osoby nepresahuje 1,6 násobok sumy životného minima a táto fyzická osoba si využívanie právnych služieb nemôže zabezpečiť svojím majetkom (§ 4 ods. 1 písm. i/ zák. č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon)). Pokiaľ ide o celkovú ekonomickú situáciu odsúdeného, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so záverom špecializovaného trestného súdu, ktorý dôkladne preveril majetkové pomery odsúdeného, najmä lustráciou v Sociálnej poisťovni, Úrade geodézie a kartografie a katastra SR, dožiadaním príslušného Okresného riaditeľstva PZ a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok a zistil, že odsúdený má 57 rokov, je ženatý, má päť detí, z toho tri plnoleté a dve maloleté, nepoberá žiadne sociálne dávky, podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXX vlastní orné ostatné plochy o výmere 515 m² a 43 m² v pomere 1/1 v obci Sobrance, na ktoré bolo zriadené exekučné záložné právo, podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXX vlastní ornú pôdu vo výmere 8586 m² v pomere 6/24 v obci Lesné, okres Michalovce, na ktoré bolo zriadené exekučné záložné právo, je vlastníkom motorového vozidla - Škoda Octavia, EČ: V na ktorom je zaznamenaných 16 blokácií a ďalšie motorové vozidlo, ktoré bolo vyradené z evidencie. V súčasnosti je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva od 04.11.2013 do 19.11.2018, je pracovne zaradený a poberá pracovnú odmenu. Výšku ostatných pohľadávok má vo výške 41.055,93-eur. Na osobnom konte mal ku dňu 12.10.2017 disponibilný zostatok vo výške 176,76-eur. Z potvrdenia o majetkových pomeroch vyplýva, že odsúdený mal za mesiac 6/2017 čistú mzdu vo výške 217,94-eur, 7/2017 vo výške 226,64-eur, 8/2017 vo výške 186,16-eur a 9/2017 vo výške 5,19-eur a ku dňu 26.10.2017 mal na účte v ÚVTOS Ružomberok sumu 93,52-eur. Uvedené majetkové pomery boli deklarované ÚVTOS Ružomberok, pričom najvyšší súd nemal pochybnosti o ich správnosti. K námietke odsúdeného smerujúcej k preukázaniu jeho nemajetnosti, ktorá mala byť konštatovaná

uznesením najvyššieho súdu, sp. zn. 2 Tost 22/2015, zo dňa 28.07.2015 najvyšší súd uvádza, že uvedené rozhodnutie je takmer 3 roky staré, pričom majetkové pomery u odsúdeného sa podstatným spôsobom zmenili už len pravidelnosťou a výškou jeho príjmu, ktorá bola v tom čase 26,30-eur netto mesačne a taktiež výška trov, ktorú bol v tom čase povinný uhradiť, bola podstatne vyššia, t.j. 433,81-eur. Finančná situácia odsúdeného nie je momentálne priaznivá, avšak samotný nárok na bezplatnú obhajobu, či obhajobu za zníženú odmenu je možné priznať v prípade, ak sa odsúdený nie vlastnou vinou dostal do situácie, keď napriek snahe objektívne nie je schopný nahradiť trovy obhajoby a v dôsledku toho by sa odsúdený alebo osoby jemu zverené a na jeho príjme závislé v dôsledku tejto skutočnosti dostali do hmotnej núdze. Uvedená podmienka nebola splnená, nakoľko odsúdený je v súčasnosti pracovne zaradený a práceschopný a výška odmeny a náhrad hotových výdavkov, ktoré má povinnosť uhradiť nepredstavujú hrozbu, že by sa osoby, voči ktorým má vyživovaciu povinnosť dostali do hmotnej núdze. Taktiež treba brať na zreteľ skutočnosť, že odsúdený bude čoskoro prepustený na slobodu, bude mať reálnu možnosť sa zamestnať, pričom z § 555 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vyplýva, že odsúdený nie je povinný nahradiť pohľadávku štátu bezvýhradne jednorazovo. Odsúdený môže na základe § 4 ods. 11 zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok postupne splácať uvedené náklady štátu spojené s jeho obhajobou v trestnej veci skončenej právoplatným odsúdením. Na základe uvedeného najvyšší súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.